

Què és la droga?

Segurament és degut al mal ús que se n'ha fet als mitjans de comunicació, que molts de nosaltres entenem o relacionem el terme droga o drogaadict amb l'heroïna o l'heroinoman. Aquesta toxicomania, malgrat ser una de les més greus, no és ni molt menys l'única.

Per droga, s'entén qualsevol substància que introduïda a l'organisme, actua sobre el sistema nerviós central i genera una modificació del comportament del qui la pren, i en més o menys temps, genera també una dependència de l'individu a l'ús d'aquesta substància.

Així doncs, ens trobem amb moltes substàncies que poden ser considerades com a drogues, refusant la teoria que divideix les drogues en legals i il·legals: (heroïna, cocaïna, marihuana i d'altres en front de l'alcohol i el tabac per exemple). Ens trobem també amb nombrosos medicaments que són drogues i dels quals se'n sol fer ús i abús sense tenir-ne consciència (amfetamines, tranquil·litzants i barbitúrics). El fet que siguin drogues no implica, però, que qualsevol persona que en prengui sigui un drogaadict. L'Església catòlica ha utilitzat sempre el vi en els seus rituals, a l'igual que la medicina, i això no vol dir que siguin drogaadictes. La tolerància és la capacitat de les drogues de generar dependència. Quan es consumeix una droga de manera repetida, l'organisme s'hi habitua, fent-ne necessari el consum de dosis cada vegada més grans per tal d'aconseguir els mateixos efectes, que es busca en la droga.

Generalment, es sol buscar un estat anímic i sensacions i percepcions allunyades de la realitat. Drogues com la cocaïna fan possible l'obtenció d'aquests efectes en un curt espai de temps. La dependència psíquica serà la primera conseqüència del qui n'inhala. A més, al ser el "ritus social" de moda fa que la necessitat psicològica de repetir-ho sigui molt més elevada. Altres drogues com el tabac tarden més temps a crear aquesta dependència psíquica, però no per això menys intensa.

La síndrome d'abstinència

Quan fa temps que es consumeix algun tipus de droga, és ja el propi cos el qui la demanarà. Això provoca sofriment i angoixa al consumidor. Aquest serà l'indicador de l'addicció o dependència física. A part del "mono" que pateixen els heroïnomanes, hi ha el de l'alcohol, l'anomenat delirium tremens, un dels síndromes d'abstinència més dramàtics. **Diversitat de drogues**

— **Els derivats del cannabis:** el cannabis és una planta originària d'Àsia. El seu cultiu, ús i comercialització data d'èpoques remotes. L'entrada massiva d'aquestes drogues als països occidentals és de finals de la dècada dels 60, com a símbol d'identificació dels hippies. Actualment, el consum de "porros" (cigarrets amb haixix o marihuana)

està molt estès arreu. Els seus efectes perniciosos no estan prou experimentats encara. Es considera, però, que poseeix una toxicitat relativament menor a la d'altres drogues. No produeix morts immediates con l'heroïna. Molts accidents de circulació són deguts a la intoxicació de cannabis, ja que disminueix i canvia la percepció del temps i l'espai. La dependència al cannabis és sobretot, psíquica.

— **Les drogues al·lucinògenes:** n'hi ha de naturals, contingudes en diferents plantes com els cactus o els fongs, i de laboratori, com El LSD. El consumidor es veu afectat per una intensa confusió visual, sentiments de despersonalització i d'irrealitat que el fan sentir diferent, una alteració de la imatge del propi cos i canvis profunds en la percepció del temps i l'espai. La característica més específica del LSD és la imprevisibilitat. El desconectament de la realitat (el famós "trip" o viatge), pot portar a situacions de molt perill o si més no d'esquizofrènia. El "boom" d'aquest tipus de droga al·lucinògena va ser als EUA durant la dècada dels 60 i 70. Avui en dia sembla haver-se estabilitzat el seu consum, segurament al ser substituïdes per l'heroïna i la cocaïna.

— **Els inhalants:** es tracta de pintures, laques, vernissos, etc., de venda legal a qualsevol comerç. Tenen efectes d'ufòria i solen ser depressius. Són molt tòxics i presenten un elevat risc de mort pels efectes molts cops irreversibles que ocasionen a l'organisme. És una pràctica no molt extesa però que afecta als més joves, nens de 12-15 anys en general.

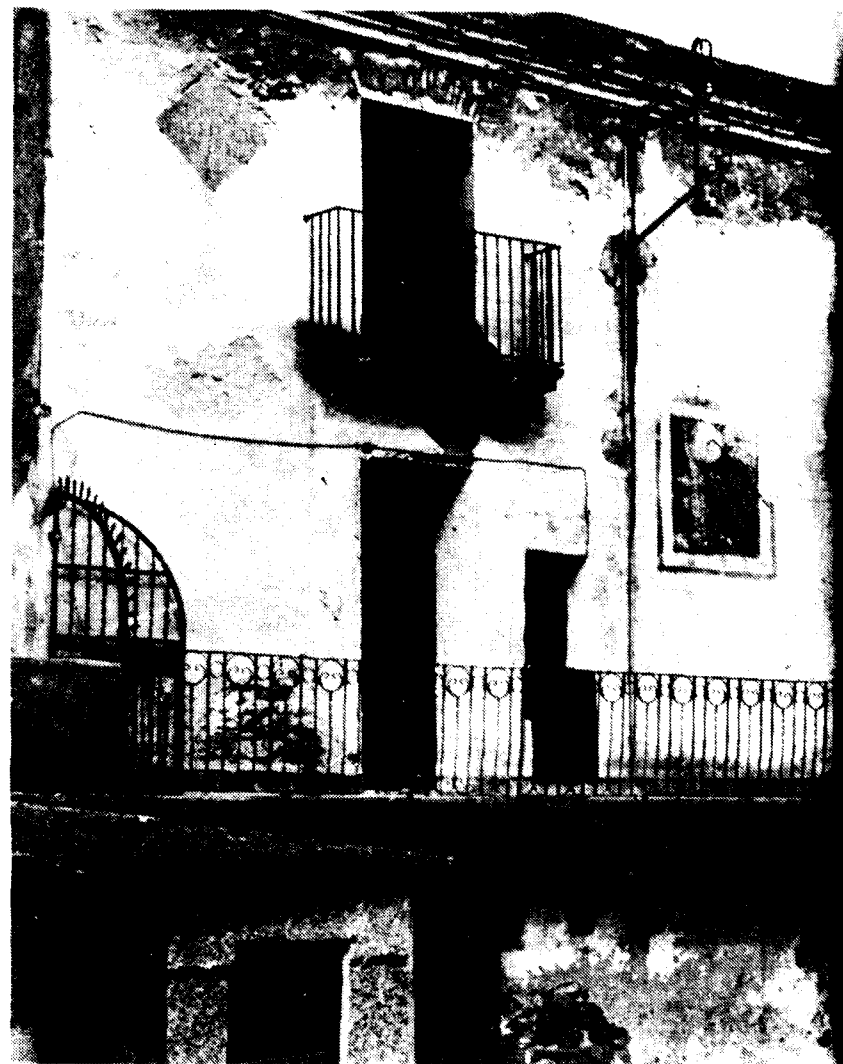
— **Els hipnòtics i tranquil·litzants:** hi ha gran diversitat de fàrmacs i compostos químics que pertanyen a aquest grup, com per exemple els tranquil·litzants o ansiolítics, els barbitúrics i els hipnòtics en general, utilitzats per persones que tenen dificultats per dormir. Les tensions de la societat moderna n'han incrementat de sobremanera el seu ús, al mateix temps que ha augmentat el fenomen de l'automedicació. Sovint són utilitzats barrejats amb d'altres drogues com l'alcohol. Provoquen un estat d'embriaguesa, un alliberament de les inhibicions i disminueixen la capacitat de raonament, l'estat d'alerta i la coordinació dels moviments. Dependent de la dosi administrada, es pot arribar al coma i la mort. La dependència és sobretot psicològica i crea cert grau de tolerància. Les persones depenents de drogues hipnòtiques pateixen, a la llarga, un seguit de trastorns de conducta caracteritzats per ansietat, inestabilitat, afectiva, agressivitat, canvis d'humor i fins i tot, un deteriorament de la capacitat intel·lectual que pot arribar a la demència. També generen una dependència física important.

— **La cocaïna:** alcaloide de la planta coca, originària dels Andes sudamericans. A principis de se-

gle es venia lliurement a les farmàcies. El procés d'elaboració és difícil, i el resultat n'és la pols de cristall de color blanc que es sol aspirar pel nas. La "bazuka" o pasta de coca es fuma i també pot ser subministrada per via intravenosa. És una droga altament estimulante, amb eufòria molt activa, a diferència dels derivats de l'opi. Incrementen la força física i no deixa sentir cansament, gana, son o fred. Quan s'acaba el seu efecte, els consumidors d'aquest tòxic solen sentir-se deprimits i extenuats, i sovint amb insomni. A causa de la coïuntura socio cultural actual, aquesta droga es veu afavorida, representa la "droga moderna" pròpia de la gent benestant, executius, "yuppies" i altres espècies. La creença que és innocua i inofensiva s'ha generalitzat. En realitat és una de les drogues més dures i perilloses. Els atacs de gelosia i els deliris de grandesa en són la primera conseqüència observable del seu ús prolongat.

— **Les anfetamines:** clarament estimulante del sistema nerviós central. Derivada de la planta Ephedra vulgaris. Té efectes semblants als de la cocaïna. Barrejades amb alcohol augmenten els efectes. Desenvolupen una tolerància tant física com psíquica molt elevada. Sovint els estudiants i els esportistes l'utilitzen "per estar més desperts" o per augmentar el rendiment.

— **Els derivats de l'opi:** s'extreuen de la planta anomenada Adormidera blanca. Utilitzats des de temps remots. Dependència molt elevada. Un dels derivats més coneguts i utilitzats sobre tot en medicina n'és la morfina. L'heroïna també ho és, encara que actualment no té aplicacions mèdiques. L'heroïna figura entre les drogues que generen una tolerància, una addicció i una dependència més fortes. La intoxicació crònica amb heroïna sol causar la pèrdua de pes i absència de gana, estrenyiment, impotència sexual i diversos trastorns del cicle sexual femení. El "mono", o síndrome d'abstinència d'heroïna és molt temut pels drogaadictes. La intensitat amb què es presenta varia segons la dosi. En general es presenten de 8 a 12 hores després de l'última dosi i consisteixen en llagrimaig, badalls, suor, diarrea, ansietat i un desig compulsiu de la droga. Posteriorment, l'addicte pateix agitació muscular, tremolors, irritabilitat, augment de la tensió arterial, vòmits, augment de la grandària de les pupil·les i dolors ossis i muscular. Les condicions de manca d'higiene que rodegen l'administració d'aquesta droga sol també portar altres enfermetats com infeccions al cor, hepatitis, formació de trombes a les venes i la SIDA. L'heroïna no perdona; els joves que en són addictes perdran l'època de la seva vida més útil i plena d'energia i patiran un canvi d'estil de vida que pot portar a desenvolupar conductes delictives i a un progressiu i de vegades sobtat suïcidi.

Una porta mig tancada

P.C

Dilluns passat saltava a la premsa estatal la notícia que l'associació EL PATRIARCA, dedicada a la rehabilitació de toxicòmans arreu del món, tancava les seves portes a l'estat espanyol com a acció de protesta en contra de la detenció el dissabte anterior de tres responsables de l'organització a Palma de Mallorca. La detenció va fer-se després que dos interns del centre de EL PATRIARCA a Palma cursessin una denúncia al jutjat n. 7 de Palma de Mallorca, acusant d'amenaques, coaccions i retenció forçada als responsables de l'esmentat centre. Dilluns passat, interns de diferents centres que té l'organització arreu de l'estat, sortien al carrer protestant també per la detenció.

Xavier Agustí, responsable de l'organització a Catalunya, ha declarat a PLAÇA GRAN que "l'associació EL PATRIARCA continuarà realitzant la tasca duta fins ara a terme en els seus centres amb la gent que ja hi ha internada en aquests moments; no acceptaran, però, noves inscripcions". Agustí afegí que "a partir d'aquests moments i en espera del tardant Pla Nacional contra la Droga, ens dedicarem a fer una tasca de prevenció i formació dels joves envers la droga acceptant, això sí, malalts de la sida".

Una detenció poc ortodoxa

Respecte a la detenció dels tres responsables de l'organització a Palma, Agustí va declarar que "la denúncia la cursaren dos joves italians que tan sols fela una setmana que eren al centre

mallorquí, quan tots sabem que el període mínim d'estada en el centre ha de ser com a mínim d'un any per poder parlar de desintoxicació. Això vol dir que aquests dos joves són aquests moments drogaadictes, i que no s'entén que les seves denúncies, per altra banda infundades, puguin sorgir d'aquest efecte. La raó de la detenció és deu a res més que al gran negoci que representa el tràfic d'estupefaents a les illes".

Segons fonts de EL PATRIARCA, "l'organització és víctima d'una campanya promoguda pel director general de la Joventut del govern balear, Sebastià Roig, que fa més cas dels toxicòmans que han fugit dels centres després d'abandonar el tractament de rehabilitació, que de l'associació EL PATRIARCA, que porta vi anys de lluita contra la toxicomania".

Xavier Agustí ha manifestat també a PLAÇA GRAN que "la majoria de mitjans de comunicació han manipulat i trasgredit molta informació referent a EL PATRIARCA" i recalca el que el líder de l'associació, l'almirall Lucien Engelmaier, no ha estat mai convidat a cap programa de televisió o altre mitjà estal a fi de divulgar els seus amplis coneixements que té sobre el tema de la rehabilitació de toxicòmans". Pel que fa referència a l'acusació que s'ha fet més d'una vegada contra EL PATRIARCA, no permetre l'entrada als seus centres de metges o inspectors per tal de veure el que allí es fa, Agustí va afirmar que "tots els centres de EL PATRIARCA han estat sempre oberts a qui volgués anar-hi, tant a metges com a jans de comunicació, i que en el moment han estat disposats